

en aarlig Indtægt af 40,000 Rd. pr. Mill, medens f. Ex. Banen gjennem Byen, som nu er færdig, og som dog har rimeligere Endepunkter, og ved hvilken der ligger større Byer, kun giver 13 à 14,000 Rd. aarlig i Indtægt pr. Mill. Det viser sig altsaa, at den Udfigt, der er til nogenlunde at faae Udgiften ved en saadan Sidebane dækket, er aldeles forsvindende; man kan paaatae, at det er en Umulighed, at en saadan Dækning skulde kunne finde Sted, tilmed at Kjøge ligger ved Søen og har den allernaturligste Affætningsvei for Producter til Kjøbenhavn ad Søen. Det er altsaa Noget, der maa tages skarpt i Die, at, hvis man vedtager et Endringsforslag, der gaaer ud paa, enten at føre Hovedbanen over Kjøge eller at føre en Sidebane til Kjøge, er det en giben Sag, at Rente-garantien vil være af effectiv Betydning; thi efter de Tal, som jeg har anført, og som dog kunne comtrolleres ved de Udgifts- og Indtægtsstørrelser, vi kjende fra de andre Baner i Landet, kan man, naar man vedtager et saadant Forslag, være vis paa, at Statskassen maa paaatage sig en aarlig Udgift til denne Rente-garanti. Desuden har man temmelig stor Udfigt til, at det sjællandske Jernbaneselskab, der jo virkelig har Noget at tabe ved at modtage en Bane, som ikke betaler sig, selv med en Rente-garanti af 4 pCt., idet det jo skal indsette den ene Procent, som det af den øvrige Bane har udover 4 pCt., for at dække Underbalancen ved den nye Bane, ikke vil indlade sig paa en saadan Forretning, som stadigt eller idetmindste for en lang Række af Aar vil betage Selskabet Udfigt til at faae Mere end 4 pCt. Udbytte. Heller ikke synes det rimeligt, at Staten skulde give et aarligt Tilskud til en Jernbaneforbindelse, om hvilken man vistnok ikke kan sige Andet end, at den fører den store Sølvsjæstads Kjøge ind i Nettet; thi, at Sjælland skulde være besjænt ved en saadan Jernbane, vilde det være urimeligt at paaatae, da Stevns, Fjerg og Vaarst Herreder, de tre rigeste Herreder i Sydsjælland, paa ingen Maade ville nyde Gødt af en saadan Bane, efterjom de slet ikke staae i nogen Forbindelse med Kjøge, hvis Opland indskrænker sig til en halv Mill i Hundreds eller rettere Halvcirkel om Byen, og som er det

eneste der har en directe Interesse af denne Baneforbindelse, hvis den bliver udført ved en Sidebane. Naar det sjællandske Jernbaneselskab skulde indlade sig paa et Anlæg, som dette, og i en Række af Aar skulde blive nødsaget til at bringe Offre af det, det nu har over 4 pCt., for at dække Underbalancen paa denne Bane, vilde man derhos i en lang Arrække afstære den naturlige Udvikling af det sjællandske Jernbanenet, som af Selskabet er blevet omtalt paa en saadan Maade, at det omtrent maa ansees for at være bindende for det, nemlig deels en Bane over Holbæk til Kallundborg og deels en Forlængelse af den sydsjællandske Bane over Nerne, Noget, som vilde ligge meget nær, naar Banen maatte blive bygget paa en saadan Maade, at den kunde forrente sig. Foruden disse Bemærkninger, som jeg nu har fremsat, og som jeg vilde ønske maatte bevirke, at det ærede Thing vil stemme imod at udøve en Tvang paa de to Contrahenter, der endelig skulle blive enige om, hvor Banen skal lægges, hvilket let kunde medføre, at Alt, hvad vi have forhandlet, vilde være spildt Arbejde, forbi den ene Contrahent ikke vilde indlade sig paa et saadant Project, — maa jeg tillige bemærke, at, efter hvad jeg har ophlyst, kan man med Sikkerhed paaatae, at den Sum, som her er foreslaaet indført i Lovudkastet, vil være utilstrækkelig, da det ikke er at vente, at de 4^{1/2} Mill. Jernbane — hvorved Banen vilde være at forlænge, hvis den skulde gaae fra Taastrup over Kjøge — kunne bygges for 1 Million Rd., naar de fornødne Stationsbygninger og andre Ting, som der hører til, tages med i Beregningen. — Jeg maa, efterat have gjort disse Bemærkninger, henstille til det ærede Thing, om det ikke vil være rigtigst at overlade det i Indenrigsministerens Haand at afgjøre denne Sag med Jernbaneselskabet, idet det kun vil være muligt for den høitærede Indenrigsminister i tilstrækkelig Maal at vurdere, hvorledes de enkelte Baner ville stille sig med Hensyn til Rente-garantien, og, idet jeg antager, at der er meget faa af Thingets Medlemmer, der i noget Tilfælde kunne ønske at indlade sig paa en Baneretning, der vilde gjøre Rentegarantien følelig for Statskassen.